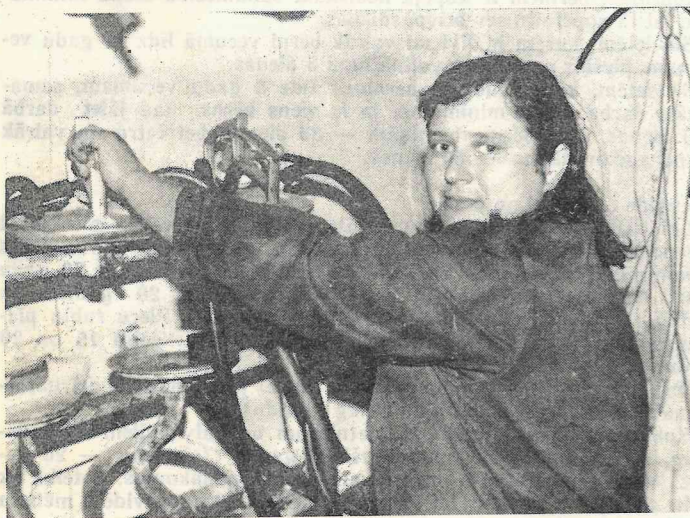

Behrsaines Deenu ritmi

1988. gada oktobris

SILVIJA UN

JEVGENIJA

SACENSĪBAS PIRMRINDNIECES

Sogad mūs ar visaugstāko izslaukumu iepriecina «Baļšas». Šai slaucamo govju grupā astoņos mēnešos jau pratuši iegūt 3877 kilogramus piena no katras devējas. Pērn šai pat laikā varējām atskatīties uz slaukumu, kas bija par 617 kilogramiem zemāks. Jau tagad diezgan droši var paredzēt, ka «Baļšu» kolektīvs gadā pārsniegs 5000 kg robežu. Fermā pamatā ir koncentrētas augstazīgās govīs, kas prasa īpašu aprūpi un individuālu barošanu.

Divas slaucējas kopj 46 govīs. Gan barības sadale, gan mēslu izvākšana pagaidām ir roku darbs. Par pamata slaucējam strādā Silvija Gutarova. Silvijai izdevies izslaukt 3979 kg un pārspēt savu iepriekšējā gada darba rezultātu par 816 kilogramiem. Jevgenija darba veiksmē ir turpat blakus — 3833 kg no govīs un 406 kg «plusā» pret pērno gadu.

Ne tikai abu dūšīgo slaucēju nopelni atspoguļojas pilnajās slaucenēs, noteikti jāuzteic arī apzinīgais gans Pēteris Burcevs. Viņš pašlaik rūpīgi izgana govīs, bet līdz tam centīgi slauca un apkopa pirmo grupu. «Baļšu» ferma pēc sava lieluma ir optimāls variants Latvijas apstākļiem: neliels govju skaits, tuvas ganības un mazs, darbīgs kolektīvs.

GUNDARS KLEINBERGS,
galvenais zootehniķis

«BĒRZAINES» LEPNĀKIE NAMI

Tagad zinām, par kurām ēkām tā teikt: valdes sēdē ir apstiprināti konkursa «Par sakoptāko dzīvies un darba vietu» rezultāti. Atpēsimies, ka šī skaistuma skate notika no jūnija vidus līdz jūlija vidum. Ja esat iekrājuši mūsu «avizītes», tad varat apskatīties, kādi bija konkursa noteikumi — par to sīki informējam.

1. grupā, kur ciktējās individuālo dzīvojamo māju saimnieki, vispatikamāko iespaidu atstāja K. Puriņa sēta «Ozoliņi». Tai tika doti 43 punkti. Tikai par vienu punktu mazāk nopelnīja L. Rinkēvičs «Brīvzemnieki» un tikai par diviem no uzvarētāja atpalika R. Kišūne ar «Gobām». Vēl labu vērtējumu — 39 punktus — guva E. Kokkas «Strautmaži» un J. Ragaņa «Zuši».

2. grupā, kur samēroja daudzdzīvokļu māju labkatu, ar 39 punktiem uzvarēja «Spridiši» (Ozola, Puriņa). Tālāk sekoja «Kiši» ar 33 punktiem, te atbildīgie ir Krastiņa un Kūns. Sevišķi atzīmējam Krastiņu ģimenes pūles, lai ap māju netrūktu zaļumu. «Mazvokuļi» dabūja 32,5 punktus un «Skudriņi»

— 31 punktu. Te jāuzslavē Ragaņa mājas daļa sakoptība.

Trešās grupas saimē mērojās fermu kolektīvi. 21 punktu ieguva «Lievokuļi» govju ferma, 20 punkti — «Vākšēniem» un 19 — «Centra» fermai.

Ceturtais grupas konkurencē vērtējām ražošanas objektus. Pareizāk sakot, nevērtējām, jo nevienā ražošanas objektā apkārtnes daļumam vairāk par nezāļu nopļaušanu nekā nelika darīts. Skumji.

Tagad — pats galeonais — valdes «Zālamana lēmumi»:

I grupa

1. vietu nepiešķirā.
2. vietas prēmiju 75 rubļu apjomā — K. Puriņam par «Ozoliņiem». Divas 3. vietas ar 50 rubļiem katrā — L. Rinkēvičai par «Brīvzemniekiem» un R. Kišūnei par «Gobām».

II grupa

1. vietu nepiešķirā.
Par 2. vietu godalgoja «Spridišu» kopējus — 75 rubļi.
Atkal divas 3. vietas — «Kišiem» un «Mazvokuļiem» — katram namam pa 50 rubļiem.

III grupa

Ari trešajā grupā nolemts pirmo vietu nepiešķirt.

2. vietā tika «Lievokuļi» ferma, kuras vecākajai M. Udrei par to doti 75 rubļi.

Un atkal divas 3. vietas. A. Tvaranovska un K. Kukians varēja asņemt pa 50 rubļiem, lai «Vākšēni» un «Centrs» postos vēl košāk.

IV grupa

Sis laikam ir unikāls gadījums, jo nauda palika kolhoza kasē... nesaimnieciskuma rezultātā. Kaut nu turpmāk neviens tā vairs «netaupītu!»

Ar piemiņas balvām apbalvoja čaklākos teritorijas kopējus: A. Zariņu, N. Krankeli, G. Pūrmali, M. Okdaldi, Z. Melderi, S. Berni, R. Keziku, Dz. Burcevu, A. Krolli, A. Miķelsoni, E. Zeltiņu un V. Auniņu. Par konkursa apzinīgu organizēšanu un vadīšanu L. Brodei tika 50 rubļu godalga.

Kā redzams, kopā kolhozs mūsu labkātā veicināšanai atvēlējis 720 rubļus.

M. RIBA,

partijas pirmorganizācijas sekretāre

Būsim zemes saimnieki

Pirms gada šai pat laikā priecājos, cik aktīvi un centīgi savas saimniecības izdevumu «Gaujmalietis» izveidojis Leņina kolhoza partijas organizācijas aktīvs. Domāju, ka «Gaujmalietis» vēl 1987. gadā bija interesantākais sociālistiskās sacensības biļetens no visiem, kas iznāk Valmieras rajona lauku saimniecībās. Šī gada maijā «Gaujmalieša» pozīcijas stipri vien sašņobījās, jo Bērzaines partijas organizācija izlaida savus «Bērzaines dienu ritmus», kas izskatās kā ista avīze. Man patīk jūsu izdevums un tamdēļ labprāt piekritu tā slejās uzrunāt jūs pirms kolhoza partijas pirmorganizācijas pārskata sapulces.

Manuprāt, jūs sapulcēsieties laikā, ko var saukt par neparastu. Tas ir tautas atmodas laiks. Arvien vairāk cilvēku mūsu rajonā grib dzīvot kā īsti saimnieki. Viņiem rūp, cik tīrs vai piesārņots ūdens ir Briedē un Burtniekā. Viņiem nav vienlīga, kas būs saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs un kas turpmāk vadīs rajonu. Viņus interesē gan tautas valodas, gan nacionālās simbolikas liktenis.

Mūsu Konstitūcija šo jautājumu risināšanā priekšroku dod PSKP biedriem. Ari jūs, bērzaīnieši, šomēnes pulcēsieties uz pārskata un vēlēšanu sapulci. Tur izvēliesiet jauno saimniecības partijas aktīvu, izvirzīsiet delegātus uz rajona partijas organizācijas XXIV konferences, kas notiks Valmierā 12. novembrī.

Iespējams, ka arī jūsu saimniecībā ir cilvēki, kas domā, ka nedrīkstētu pozitīvi novērtēt partijas pirmorganizācijas biroja darbu, ja tas darbojas ar stagnācijas gados auklētiem principiem un metodēm. Par to — mans viedoklis. Es domāju, ka iepriekšējos gados partijas organizācijas darbā praktiski nebija iespējams (un diez vai bija arī kāda nozīme) darboties ar atklātām un demokrātiskām (it sevišķi attiecībā par vēlēšanām) metodēm. Vai, piemēram, gadu iepriekš «Bērzaīnē» varēja būt Tautas fronte un vai varēja atrasties kāds, kas pie krūts nēsātu nozīmīti ar nacionālās simbolikas krāsām? Lai partijas darba analīze dotu rezultātus, lai uzlabotos pirmorganizācijas darbs, visas vērtēšanas pamatā jāņem reālās iespējas, jāvērtē objektīvi. Es gribu atzīmēt, ka mēs partijas komitejā augstu vērtējam M. Ribas vadīto komunistu kopu. Uzticamiem pieredzējušajai sekretārei un tamdēļ labprāt ļaujām pirmor-

ganizācijai lielāku patstāvību. Es uzskatu, ka, salīdzinājumā ar kaimiņiem — matiņniekiem, sekretāre paveica lielo organizatoriskā darba apjomu, dažbrīd pat par daudz iutinot citus biroja locekļus un komunistus.

Iespējams, ka bērzaīnieši vēlas, lai partijas organizācija vairāk balstītos uz ciema iedzīvotāju vairākuma viedokļiem, konkrētāk risinātu kolhoza strādājošo un ciemā dzīvojošo vajadzības. Tad iesakiet to, aizstāviet savus viedokļus! Dzīve taču pierādījusi, ka īsti labi dzīvo vien tur, kur mīt patiesi zemes saimnieki, kam nav vienaldzīgi saimniecības likteni, paredzami un šai brīdī veicami darbi. Partijas pirmorganizācijas sapulce ir tā reize, kad aktīviem cilvēkiem pierādīt savu ieinteresētību un atbildību. Es ceru, ka bērzaīnieši plaši apmeklēs šo atklāto partijas sapulci.

Pāšiem komunistiem pārskata un vēlēšanu sapulcē jārisina svarīgi uzdevumi. Jāmeklē risinājumi, kā panākt, lai katrs komunisti iesaistītos partijas uzdevumu veikšanā un tā atjaunotu ticību partijas spēkam un varēšanai. «Bērzaīnē» partijas organizācijai ir jāpierāda, ka tā darbojas visu ciema iedzīvotāju labā un to vārdā. Ja šādi mērķi ir arī vietējām Tautas frontes, komjaunatnes un arod biedrības organizācijām, tad jāstrādā ar tām roku rokā. Acimredzot, partijas biedriem jāprot saskatīt un novērtēt arī tos gadījumus, kad, piemēram, Tautas frontes aktivisti pratuši paskatīties tālāk un iet dziļāk, lai atrisinātu sasāpējušas problēmas.

Komunisti nedrīkst baidīties no polemikas, no strīdiem, ja jāpierāda, ka kāds no izvirzīto mērķu sasniegšanas līdzekļiem ir netaisns, negodīgs, ja domas būtiskā jautājumā malās. Novēlu visiem būt aktīviem! Esiet īsti saimnieki, patiesi sava ciema patrioti!

L. BECERS,

LKP Valmieras rajona komitejas instruktors
«DBR» veidotāju piezīme: Mums jau labi pazīstamais Ligonis Bečers šo aicinājumu ciema ļaudīm uzrakstīja vienā no pēdējām darba dienām partijas rajona komitejā. L. Bečeru pārcēla darbā par V11VKV direktoru, tāpat bērzaīniešiem atkal būs ciešs sakars ar viņu. Kā nekā — šefu skola taču mums paliek tā pati.

Mūsu bērnu vasaras ceļi

Ir sakāmvārds: labāk vienreiz redzēt, nekā simts reizes dzirdēt. Tāpēc Bērzaīnes bērni devās samērā tālā ceļā cauri trim republikām — Latvijai, Lietuvai un Baltkrievijai. Lai redzētu, lai mācītos. Tie bija mūsu kolhoznieku bērni, kuri strādāja kolhoza laukos, cīnoties ar nezālēm, ganīja kopsaimniecības govīs, strādāja fermās, tāpēc arī kolhoza vadība atļāva trīs dienas izmantot «Bērzaīnes» autobusu. Nu varējām vairot savas zināšanas ģeogrāfijā, vēsturē, arhitektūrā, varējām iepazīties ar dzīvi kaimiņu republikās. Latvijā izbraucām cauri Valmieras, Cēsu, Rīgas un Bauskas rajoniem, redzējām daudzus ciematus un pilsētas, kā Straupi, Incienu, Raganu, Salaspili, Ķekavu, Iecavu un Bausku. Šķērsojām lielākas un mazākas upes — Braslu, Gauju, Daugavu, Iecavu un Mēmeli, redzējām vareno aizsprostu uz Daugavas pie Doles salas, «Rīgas ūdenskrātuvi» un Rīgas HES. Vērojām varenus kolhozu ganāmpulkus un ražas novākšanu kopsaimniecību laukos. Lietuvā braucām caur Pasvāles, Panevežas, Ukmerģes un Viļņas rajoniem, līdz nonācām galvaspilsētā. Ari lietuvieši vāca labību. Tāpat šķērsojām upes — Nevežu, Neris un Nemanu. Pie Ukmurģes redzējām skaistu kapsētu un apjautām, kā lietuvieši glabā savu mirušo piemiņu. Viļņā apskatījām ievērojamo arhitektūras pieminekli — Svētā Pētera Pāvila katedrāli.

Baltkrievijā iepazīties ar samērā lielu pilsētu Lidu. Pēc tam nonācām Djatlovā, kur apglabāts mūsu novadnieks ģenerālmajors Jānis Fogelis. Djatlovieši ļoti rūpējas par varonīgā cilvēka piemiņu: uzcelts piemineklis un uzstādīts bronzas liets J. Fogeļa krūšutēls. Pilsētas 1. vidusskolā iekārtots skaists muzejs, kurā ir materiāli par ģenerālmajora dzīvi un darbu. Ir daudz fotoattēlu par Bērzaīni, Burtniekā, Valmieras pilsētu un Jaunburtnieku skolu, kā arī par J. Fogeļa piederīgajiem. Ari mēs tikām laipni uzņemti un izguldīti Djatlovas tūristu kluba mītnē.

Tālāk braucām caur Slominu, Ružāniem, Pruzāniem un Kobrinai, lai tiktu un slaveno Brestas pilsētu un cietoksni. Līdz tam bērniem par cietoksni bija aptuvenis priekšstats, bet nu visiem ir viss ir skaidrs. Te nu ir vietā sakāmājs par dzirdēšanu un redzēšanu. Bērni, nākamie kolhoznieki, ar prieku noskatīja Lietuvas ciematus. Varbūt tie paliks atmiņā un ar laiku tādus uzbūvēsim arī Bērzaīnē.

Vēl saņēmām sevicienus ģenerālmajora radiēkiem un uzaicinājumu piedalīties 90. dzimšanas dienas atcerē decembra sākumā.

JULIJS NIGALIS,
pensionēts skolotājs

Pārstāvēt savu tautu

BĒRZAINIETIS A. TISS VASARĀ BIJA POLIJA

27. jūnijā vakarā mēs iekāpām vilcienā, lai dotos uz Polijas Tautas Republiku. Mūsu grupā bija 30 cilvēki. Savas ceļa zīmes bijām nopelnījuši čakli strādājot LOTOS vienībās, sekmīgi mācoties un aktīvi piedaloties sabiedriskajā darbā. Un tā, 28. jūnija pievakarē šķērsojām PTR robežu. 29. jūnijā iebraucām mūsu galamērķa pilsētā Sčecinā. Tur mūs laipni sagaidīja sarkanmataina meitene, kuras vārdu esmu aizmirsis. Viņa mūs pavadīja uz apmešanās vietu — Sčecinas pilsētu. Un tikai tad mēs tā pa istam izjutām, ka esam Polijā, ka esam mūsu mazās Latvijas pārstāvji. Ka, pēc tā, kā strādāsim, kā atpūsimies, polu jaunieši spriedīs par mums — par latviešiem.

30. jūnijā devāmies ekskursijā pa Sčecinu. Mēs priecājamies par apkopotajām mājām un skaistajiem zālājiem. Prātā nāca mūsu neapkoptība. MANS un MŪSU. Cik bieži redzēta aina mūsu laukos — līdzās apkopotam pagalam neapkopta ceļmala vai grāvmala. Pusmetru šaura balandu strēle spēj sabojāt visu, kā darvas karote medus mucu un šis apkoptais pagals vairs neliekas tik apkopts un nenes to prieku. Arī veikalu plauktu bagātība un krāšņums mūs satrauca un urdīja. Kāpēc mums nav? Kāpēc mēs nevaram?

1. jūlijā sākās mūsu darba rīti. Cēlāmie pusseptiņos. Astoņos braucām uz Sčecinas mežsaimniecību, kur apkopjām un ravējām eglīšu un priedīšu jaunus stādījumus. Darbs nebija sevišķi viegls, jo kapļi svēra vairāk kā divus kilogramus. (Par to darba grūtumu, tas vairāk attiecas uz meitenēm. Mani šis kaplis tikai norādīja un mani muskuļi tapa manāmi smagāki). Mūsos kūsāja darba prieks. Dziedādami, kā senie latvieši, darbu paveicām godam un labā kvalitātē.

Par atpūtu. Svētdienās mums rikoja ekskursijas pa pilsētu, vojevodisti un pa līci uz Svinojušči. Bija ļoti interesanti. Tas ir vienreizēji — savām acīm skatīt Odras upi un Vācijas Demokrātiskās Republikas krastu! Robežupe. Daždien mūs «pacienāja» ar videofilmām, atļāva papriecāties par kompjūteriem.

Kopīgi ar Sčecinas iedzīvotājiem sagaidījām M. Gorbačovu. Lielā sajūsmā apmeklējām «Jūrmaļa — 88» laureātu un «Remix» koncertu. Ovācijas, «Heijā! Heijā! Latvijā!» noskanēja tālu pāri Sčecinai. Atmiņai no šīm jaukajām tikšanās reizēm būs fotogrāfijas ar Igo un Zigfrīdu mūsu vidū.

Sadraudzējamies ar polu jauniešiem. Spēlējām futbolu un basketbolu. Tā nemanot aizritēja 10 dienas un bija jāpošas mājup. Bija grūti šķirties no polu draugiem, no garšīgā saldējuma...

19. jūlijā vakarā atvadījāmies no viesmīlīgās Sčecinas un ar pārsēšanos Varšavā, mērojām ceļu mājup. Laimīgi un ļoti noguruši 21. jūlijā agri no rīta izkāpām no vilciena Berlīne — Rīga. Mums, zēniem, bija dūšīgi jāturas, lai nesāktu liet atvadu asaras tāpat kā to darija meitenes. 26 dienas bijām sadraudzējušies kopā dziedot latviešu dziesmas, strādājot un priecājoties. Grūti bija šķirties. «Uz redzēšanos... uz sadzirdēšanos... uz sarakstīšanos!» — skanēja visapkārt.

Visas šīs dienas mūs pavadīja, mums līdzī jūta un atbalstīja Rūjienas vidusskolas skolotāja Eglīte. Par to viņai liels paldies! Liels paldies jāsaka arī Valmieras 11 varoņu komjauniešu vidusskolas kolektīvam par uzticēšanos.

AIVARS TISS,
V11VKV 11. klases skolnieks

Liellopu un cūku kopēju darba rezultāti septembrī

PIENA RAZOŠANAS GAITA UZ 1. OKTOBRI

Kopēja uzvārds, vārds	9 mēnešos			vieta	plāna izpilde proc.
	brutto prod. kg	izslaukts no gov. kg	+ vai - 1987. g.		
Priede Grieta	103434	3963	+697	4	89,9
Ogneva Zaiga	83908	3369	+242	11	78,8
Melgaile Sarmite	90487	3591	+396	8	83,5
Ragainē Marta	98602	3547	+418	9	82,4
Lielvikuli	377077	3619	+444	III	83,9
Laiviņa Maiga	76120	3677	+130	6	84,9
Sakne Ārija	78218	4419	+1213	1	98,6
Nevarovska Dace	72673	3689	-97	5	86,1
Snēvele Marija	70239	3658	-182	7	79,2
Centrs	297308	3851	+461	II	86,9
Stūriņa Ilga	117721	3123	-407	14	69,5
Berga Aija	93167	2602	-442	20	56,1
Ludzēni	281977	2670	-393	VI	69,4
Paparde Daina	142931	3080	+456	17	86,4
Riseva Sandra	152534	3287	+615	12	84,3
Dailidjonoka Zinaida	160998	3485	+335	10	90,4
Joniņa Inta	138680	3089	+157	16	88,5
Vākšēni	595143	3284	+444	IV	87,4
Mutjanko Silvija	91347	4309	+929	2	99,7
Gutarova Jevgeņija	90747	4201	+446	3	94,1
Baļļas	182104	4285	+716	I	96,8
Elmere Marta	75523	3255	+35	13	86,3
Lazdāne Sarmite	72368	3119	+128	15	82,3
Sveičāre Anna	64306	2833	+214	19	73,0
Jānele Skaidrīte	67674	2930	-174	18	75,9
Jaunzēmeles	286573	3125	+143	V	81,3
Saimniecībā	2020051	3361	+254		83,5

AUDZĒJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI

Uzvārds, vārds	Dzīvmasas pieaugums					Vieta
	augustā		no gada sākuma		+ vai - 1987. g.	
	brutto kg	dienn. gr.	brutto kg	dienn. gr.		
Bērziņa Zinaida	2685	728	23804	733	-37	1.
Kukjāne Irēna	271	322	3610	458	-122	5.
Risevs Vladimirs	1327	602	13282	641	-41	3.
Arbidāne Nina	—	—	2816	275	—	7.
Kukmilka Vīzma	1080	779	5577	529	+88	4.
Auniņš Gundars	819	351	7615	321	-191	6.
Maļko Tatjana	1787	1005	17339	676	-58	2.

NOBAROJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI

Uzvārds, vārds	Dzīvmasas pieaugums						Vieta
	augustā		no gada sākuma		+ vai - 1987. g.		
	brutto kg	dienn. gr.	brutto kg	dienn. gr.			
Krankele Nina	1192	873	8179	694	-98	4.	
Gredzens Dainis	991	766	7459	639	-115	7.	
Kragļikova Dzidra	902	594	8299	665	-143	6.	
Zelča Elza	1159	770	9749	754	-3	2.	
Taube Anna	1058	582	10575	555	-9	8.	
Kuvanņikovs Aleksandrs	806	610	8777	835	-22	1.	
Kuvanņikova Laima	1153	713	11340	711	-104	3.	
Cirulis Miervaldis	728	592	4525	424	-158	9.	
Vilnis Gunārs	847	712	6114	678	-48	5.	

SVARA PIEAUGUMS NOBAROJAMĀM CŪKĀM

	Mēnesī			No gada sākuma		
	barības dienas	svara pieaugums	dienn. vid. pieaugums	barības dienas	svara pieaugums	dienn. vid. pieaugums
Kukiane Marija	12215	4553	372	129781	56896	438
Silde Pēteris	7122	1814	259	51618	21792	422
Vilne Česlava	3025	1533	507	33731	18823	558
Kukjāne Sofija	2222	1050	473	25389	13759	542
Saimniecībā	24584	8950	364	241005	111230	462

2-4 MĒNESUS VECIEM SIVĒNIEM

Kukians Valdis	11325	6790	600	132967	38322	288	—
----------------	-------	------	-----	--------	-------	-----	---

SIVĒNU IEGUVE SEPTEMBRĪ

Uzvārds, vārds	Plāns	Ieguve	Sal. ar 1987. g. «+» vai «-»	Vidējais skaits mēneša	Saglabāšanas procenti
Ragainē Regīna un					
Ragainē Anita	2384	2437	-159	7,8	89,3

Komentārs

Septembrī kopumā izslaucām katrā no fermām: Centrā — 207856 kg piena, tas ir 11,5 kg dienā. Vidēji mēnesī no gov. iegūts 345 kg. Tas ir par kilograma desmitdaļu vairāk nekā pērn. Lūk, kāds slaukums dienā bijis

Laizslauktu plānots 4200

kg no gov. atlikušajos mēnešos jānotur kaut vai 10 kg dienā. Ļoti lūdzam lopkopjus būt godprātīgiem — saistības jāizpilda. Bet atcerēsimies, ka darbs turpināsies arī nākamajā gadā. Tāpēc ir svarīgi laikus apskatīt teles un atjaunot ganāmpulku.

Ar to veicas vāji. Septembrī sēklotas teles bija tikai «Pumpuru» fermā, kur strādā Gundars Auniņš un Zenta Janvāre. Ļoti neapmierina teļu ganišana, jo esošie 321 g dzīvsvara pieauguma diennakti tikai tāds nieks vien ir. Tā labas piena teles un atjaunot ganāmpulku.

Valdes sēdes lēmumi

Pilnvaroto sapulcei adresēts ieteikums par šoferu Jāņa Nevarovska un slaucējas Vijas Nilles atbrīvošanu no kolhoza biedru pienākumiem. Nolemts, ka Rasma Soloveika turpmāk kops teļus.

Par cilvēka necienīgu izturēšanos pret Kauliņu fermas lopkopjiem nopelumu saņēma mehanizators Gunārs Ragainis. Nopēla arī elektriķi Vitoldu Kišūnu un iecirkņa priekšnieku Kārli Tīsu. Mehanizators Jānis Ulmanis par sliktu izturēšanos pret uzticēto tehniku saņemis rājienu.

«BDR» VEIDOTĀJI SAŅĒMUŠI UZAIČINĀJUMU PLAŠĀK IZSKAIDROT SOCIĀLĀS NODROŠINĀŠANAS PASĀKUMUS, KA ARI UZRAKSTĪT PAR TO, KĀDI PAPILDINĀJUMI ŠAI ZIŅĀ PIENĒMTI VALDE PĒDEJĀ LAIKĀ. AR PRIEKU PAR TO DODAM VĀRDU R. KEZIKA.

Kā dzīvo mūsu vecie ļaudis?

Kolhozā pavisam ir 142 pensionāri. Piemaksas no «Bērzaines» kopēja mēneša saņem 52 darba veterāni.

Desmit kolhoznieki, kurus visi labi zina, lepojas ar Nopelniem bagātā kolhoznieka goda nosaukumu. Pensionāriem, Nopelniem bagātajiem kolhozniekiem, pie pensijas piemaksājām 15 līdz 20 rubļus. Šie godājamie cilvēki ir atbrīvoti no ires maksas un viņiem bez maksas, ar piegādi mājās, dāvājām 5 sterus malkas ik gadus.

Kolhozā ir četri Lielā Tēvijas kara dalībnieki. Ari viņi saņem piemaksas pie pensijas, taču šai gadījumā to lielums ir atkarīgs no darba stāža «Bērzaīnē».

Daudzi pensionāri joprojām strādā. Ieskaitot tos, kas palīdz tikai sezonas darbos, tādu nenogurdināmu darbarūku mums ir 65. Bet 122 pensionāri dūšīgi raujas savās piemājas saimniecībās un pirmajā pusgadā nodeva kolhozam 352 cnt gaļas un 1694 cnt piena.

Kā rūpējam par jauno paaudzi?

Ar šā gada pirmo dienu tika palielināts pabalsts, ko saņem bērna dzimšanas gadījumā. Ja abi vecāki ir mūsu kolhoznieki, tad dāvājām 100 rubļus, ja viens — 50 rubļus. Saprātams, ja mūsu jaunās māmiņas sasparosies uz dvīņiem un trīņiem, tad minētās summas attiecīgi reizinās.

Esam padomājuši, kā stimulēt vecāku centienus palīdzēt bērniem mācīties. Tie vecāki, kuru bērns līdz 8. klasei mācās uz labi un teicami, saņem 10 rubļu piemaksu pie katras algas. Tātad simboliski iznāk, ka jūsu bērniem ir iespējams ar labu darbu (mācībām) nopelnīt sev algu, vismaz kabatas naudu.

Joprojām bērniem ir iespēja nostrādāt saimniecībā dienu minimumu, lai tā nopelnītu sev brīvpusdienas.

Sievietēm, kurām ir divi un vairāk bērni vecumā līdz 12 gadu vecumam, piešķir papildus atvaļinājumu 3 dienas.

Sievietēm, kuras audzina bērniņus līdz 8 gadu vecumam, samazināts darba dienu minimums: ja ir viens bērns, tad jāiet darbā 120 dienas, divu bērnu māmiņām — 80 dienas, bet četru un vairāk bērnu audzinātājām — 50 dienas.

Ko valde nolēmusi no jauna?

Lai uzlabotu pensionāru materiālo labklājību, atvēlēts piemaksāt pie pensijas kolhoza biedriem. Cik — tas atkarīgs no darba stāža saimniecībā. Sievietes ar 25 gadu darba stāžu un virieši ar 30 gadu stāžu saņem par 15 rubļiem vairāk. Sievietes ar 20 gadiem un virieši ar 25 gadiem dabū par 10 rubļiem vairāk. Piecu rubļu piemaksa dota tiem, kuri «Bērzaīnē» nostrādājuši attiecīgi 15 un 20 gadus.

Iespēju robežās sniegsim palīdzību mūsu pensionāriem arī naturālsamaksas veidā (minimums — 50 kg graudu).

Kolhoza priekšsēdētājam, tā vietniekam un galvenajiem speciālistiem, kuri saimniecībā nostrādājuši 25 gadus (sievietes — 20 gadus) un panākuši savas nozares atzīstamus panākumus, noteikt tik lielu pensijas piemaksu, lai saglabātu pēdējo 10 gadu vidējo mēneša izpeļņu.

Jaunieši, kuri sekmīgi mācās ar «Bērzaines» nosūtījumu, saņem ikmēneša pabalstu. Te katru gadījumu skatīsim individuāli.

Sievietēm, kuras audzina bērnu līdz 1,5 gadu vecumam un kuras izmanto daļēji atmaksātu un bezalgas atvaļinājumu bērnu kopšanai, maksāsim ikmēneša pabalstu 20 rubļu apmērā.

R. KEZIKA,
kolhoza sociālās nodrošināšanas padomes priekšsēdētāja